

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 352/2018-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], toho času [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 3 T 127/2014-424 zo 6. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. septembra 2018 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 3 písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV. (ďalej len „okresný súd“) č. k. 3 T 127/2014-424 zo 6. októbra 2015 (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie okresného súdu“).

2. Z obsahu podanej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol napadnutým rozhodnutím okresného súdu odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“), za spáchanie ktorého mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

3. Sťažovateľ proti namietanému rozsudku okresného súdu podal ústavnému súdu sťažnosť, v ktorej žiadal, aby zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu a vec vrátil na ďalšie konanie a súčasne prikázal okresnému súdu vypočuť svedka – poškodeného, ktorý sa nachádza v súčasnosti v cudzine a nebol v trestnom konaní predtým pred súdom riadne vypočutý, čo je nosnou/kľúčovou argumentáciou sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom v súvislosti s porušením jeho označeného práva podľa dohovoru. Súčasne žiada, aby mu ústavný súd ustanovil v tomto konaní advokáta.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré

by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

K namietanému porušeniu označeného práva napadnutým rozhodnutím okresného súdu

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania aj návrh z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jeho prejednanie, ak právomoci ústavného súdu prechádza právomoc iného orgánu verejnej moci. V čl. 127 ods. 1 ústavy je zakotvený princíp subsidiarity, ktorý znamená, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení práv sťažovateľa a vecne sa zaoberať sťažnosťami iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred všeobecným súdom. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda automaticky nezakladá aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Pokiaľ ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany tohto základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže (mohol) domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy, prípadne iným zákonne upraveným spôsobom pred iným súdom alebo pred iným štátnym orgánom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (I. ÚS 103/02, I. ÚS 6/04, II. ÚS 90/06, I. ÚS 662/2014, I. ÚS 373/2017).

7. V prípade konania pred všeobecnými súdmi musí tiež sťažovateľ ochranu svojich základných práv a slobôd vrátane argumentácie s tým spojenej uplatniť najskôr v tomto konaní a až následne v konaní pred ústavným súdom, pretože v opačnom prípade ústavný súd nedisponuje právomocou na posúdenie takejto argumentácie (III. ÚS 90/03, III. ÚS 135/03, III. ÚS 201/04, IV. ÚS 266/08, IV. ÚS 340/2013). Súčasne ústavný súd nie

je súdom skutkovým a nemá právo prikazovať okresnému súdu, aby vypočul svedkov v trestnom konaní, ako to požaduje sťažovateľ v bode 3.

8. Podľa stabilnej judikatúry ústavný súd nie je tiež oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol domôcť ochrany v konaní pred všeobecným súdom vlastnými, dovolenými a v okolnostiach veci Trestným poriadkom ustanovenými procesnými úkonmi (I. ÚS 161/02, I. ÚS 79/07).

9. Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť tiež nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

10. Pokiaľ ide o napadnuté rozhodnutie okresného súdu, ústavný súd v danom prípade poukazuje na skutočnosť, že proti nemu bolo možné podať odvolanie ako riadny účinný opravný prostriedok, ale aj dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, kde mohol sťažovateľ uvedenú argumentáciu v bode 3 predniesť dávno ešte pred podaním sťažnosti najprv pred všeobecnými súdmi (čo sťažovateľ zrejme nevyužil, pretože to zo sťažnosti nevyplýva). Z tohto dôvodu preto ústavný súd jeho sťažnosť bez ďalšieho odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde okrem nedostatku svojej právomoci, a pre neprípustnosť v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde.

11. Vzhľadom na to nebolo už zo strany ústavného súdu potom potrebné zaujať stanovisko ani k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2018